

Namen: eten, drinken en traag zijn

Vroeger was Namen vooral van strategisch belang. Nu kun je er heerlijk rondslenteren. Op z'n Namens: lekker langzaam.

tekst JOOST VERMEULEN
foto's RÉNIE VAN DER PUTTE

Vanaf de citadel heb je een mooi uitzicht over de stad.

Op het plein voor het stadhuis staat een merkwaardig beeld. Of liever een groepje beelden: twee mannetjes die proberen slakken in een kooi te doen. “Wij zijn die mannetjes die slakken in kooitjes stoppen omdat ze anders te snel zijn en zullen ontkomen,” zegt Henri Dugronse (64). Hij woont al zijn hele leven in Namen, de stad waar de Sambre en de Maas samenvloeien, midden in de Belgische Ardennen.

“*Namurois* staan bekend als traag. Ze praten traag, denken na voordat ze wat doen, maar vooral houden ze ervan om lang en uitgebreid te zitten eten” zegt hij met pretoogjes, terwijl hij ons binnenloodst bij één van de talloze eethuizen die de grote markt omzomen. Daar moeten we beslist de lokale specialiteit proeven: slakjes.

“Onze *petit gris* zijn veel minder taai dan hun grote broertjes, de wijngaardslakken, die je overal kunt eten. En slakken uit Namen moeten ook niks hebben van dat traditionele knoflookbotergedoe: bij ons eet je ze met tomaat, cantharellen, spek en bladerdeeg.”

Henri Dugronse neemt alle tijd als hij over eten spreekt. Dat doet trouwens bijna iedereen die we tijdens

ons vierdaagse bezoek aan deze stad ontmoeten. Zo ook Etienne de Hucorne, de man die volgens alle kenners de meest exclusieve bonbons van België maakt, en dat zegt wat in dit land waar deze zoetigheid lijkt te zijn uitgevonden. Zijn winkel La maison des Desserts, in het hart van de oude stad, kun je niet missen. Het hele straatje

‘Bij ons eet je ze met tomaat, cantharel, spek en bladerdeeg’

waar zijn winkel is, geurt naar chocolade. En dan niet zoals in Zaandam louter naar cacao, maar je neus wordt verrast door een mix van heerlijke geuren waarin gek genoeg die van violen en rozen met die van bitterkoekjes om de eer lijken te strijden. Dagelijks worden hier 15.000 bonbonnetjes in 25 smaken vervaardigd.

Een andere plek in Namen waar geur overheerst, is binnen in de cita-

del. Diep in de ingewanden van dit imposante, hoog boven de stad uitlopende complex brouwt namelijk Guy Delforge zijn beroemde luchtjes. Het zestiende-eeuwse gangenstelsel dat zich kilometers ver onder de verdedigingswerken uitstrekt, is vanwege zijn constante luchtvochtigheid en temperatuur bij uitstek geschikt voor de ambachtelijke productie van exclusieve parfums.

In grote glazen flessen van tien liter staan de brouwsels soms jaren te bescerven. “Die tijd is nodig voor alle ingrediënten om op elkaar in te werken, een proces waardoor uiteindelijk de juiste geur ontstaat,” vertelt de meesterreukmaker, terwijl hij tussen de kleine kolven met kostbare oliën staat waarmee hij zijn parfums opbouwt.

Behalve vanwege de parfumerie van Delforge, waar dagelijks rondleidingen worden gegeven, is de citadel van Namen sowieso de moeite van een bezoek waard. Over het hele terrein lopen wandelroutes waarmee je langs de verschillende militaire elementen wordt geleid.

Het oudste deel van het fort stamt uit de twaalfde eeuw. En sindsdien is er voortdurend aan gebouwd. Want

De slakken op het plein voor het stadhuis.

wie deze vesting hoog boven de samenvloeiing van Maas en Sambre in bezit had, had gelijk de controle over alle valleien en vlaktes die daarachter lagen. De laatste grote veranderingen aan het fort stammen uit het begin van de Eerste Wereldoorlog. Daarna heeft de vesting heel snel zijn strategische waarde verloren. Nu zijn alle gebouwen en gangenstelsels door de monumentenwet beschermd en is het terrein vanwege zijn bijzondere begroeiing aangemerkt als waardevol landschap.

Mooi is het om in de late schemering het steile wandelpad naar beneden te nemen, om dan via de brug over de Sambre de oude stad binnen te wandelen. Smalle straatjes, leuke pleintjes en verrassende binnenplaatsen contrasteren sterk met de drukke winkelstraten en de boulevard aan de kant van de stad waar de Maas stroomt.

Midden in die oude stad ligt ook het

museum dat gewijd is aan één van Namens meest verguisde en tegelijkertijd beroemdste zonen: de schilder en graficus Félicien Rops.

Deze achttiende-eeuwse (1833-1899) romanticus, bohémienne en pornograaf heeft zich zijn hele leven afgezet tegen wat hij ‘mijn kleine burgerlijke geboortestad’ noemde. Zijn erotische, esoterische prenten en schilderijen bevatten dan ook bijna allemaal een aanklacht tegen het burgerlijke, katholieke establishment van zijn tijd.

Rops werd in zijn geboortestad lang genegeerd, maar sinds enige jaren behoort het geheel aan zijn werk gewijde museum tot het culturele hoogtepunt van een bezoek aan deze stad. Het museum is gevestigd in een prachtig negentiende-eeuws herenhuis en ligt op een steenworp afstand van zowel Rops’ geboortehuis als van de St. Loupe, het katholieke landmark van de stad.

Wie, wat, waar

- Zowel uit Luik, Antwerpen als Brussel vertrekken vaak meerdere treinen per uur naar Namen. Met de auto ben je vanaf Amsterdam in ongeveer vier uur.
- De lokale VVV geeft een brochure uit (ook verkrijgbaar in het Nederlands) waarin de beste en lekkerste eet- en drinkadressen staan. La Maison des Desserts vind je in 17 rue Haute Marcelle.
- De citadel is gratis toegankelijk van zonsopgang tot zonsondergang. Je kunt met de auto tot aan het midden van het terrein komen. Er zijn daarnaast goed gemarkeerde wandelpaden die naar de top voeren.
- Voor een rondleiding door de kelders van Delforge moet je je van tevoren aanmelden: www.delforge.com
- Het Musée Félicien Rops 12, Rue Fumal, geopend dinsdag tot en met zondag van 10-18 uur, in juli en augustus alle dagen.

